

Grôôt Bosch' Dicterie 1999

De Dieze op

Vleejaor stapte ik eindelijk in zon botje. Zullie thuis hadde tege diejen tijd m'nne kop gèk gezeurd. Wij dus de Dieze op: Boulevard, augustus en keiwèrm. Babbet - die van mijn dus - had tege de jong gezeed: 'Doede gullie mar lèkker 'n kort bruukske aan'. En tege mijn: 'Laote gij oew blôte knieës ok mar zien'. Eiges viet ze 'nne wijje lange rok. 'Dè's wè mèkkelijk op zon plènkske', zin ze, 'en ge het ok ginnen inkijk ok nie ok nie'. Ze moes 't veurvuuld hebbe: 't stikte de moord van de mugge.

Nou, ik heb d'r nie veul van begrepe. Bij d'n Uilenburg lag zon halfverzope wèfke in de Dieze te janke. Toen ik zin: 'Dè keind leet te verzuipe', kwèkte Babbet: 'Laote ligge, gij, ze heurt d'rbij.' Dus hiel ik onder de V&D mar m'n klèp toen daor op 'n tv opnuuwd 'n mèske 'hulp' riep. Nie dè ze dè nôdig had, want van d'r zwipke had dieje vuilen boef nie terug. 'Wie volgt?', zin ze in de camera. 'Ge laot 't uit oewe kop', siste Babbet.

Immiddels waar 't pikkedonker en de mugge stoke as gèkke. Veural op m'n ôogleje. Toen kos ik ok nie veul meer zien! Bij De Kuil moet 'n stukske China gelege hebbe: grôte lampions, rooie vlègskes en 'nnen blèns herrie. Naost de Rooie Leeuw hadde ze 'nne Michael Jackson neergepôôt die gospels zong. As ge zat geleufde, liet ie oe dreug deur d'n Hekel vaore. Mar tege diejen tijd gong bij mijn 't licht uit.

Vandezomer gaoi ik opnuuwd, mar dan as imker.